

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/44/2020
Identifikačné číslo spisu: 5118011247
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5118011247.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí konanom 25. novembra 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného M. H. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného M. H. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/80/2019 zo 6. novembra 2019, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28T/115/2018 z 1. augusta 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného M. H. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „súd prvého stupňa“), sp. zn. 28T/115/2018 z 1. augusta 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „odvolací súd“), sp. zn. 3To/80/2019 zo 6. novembra 2019 bol obvinený M. H. (ďalej len „obvinený“) uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 1. augusta 2019 na tom skutkovom základe že

- od 3. septembra 2017 do 4. marca 2018 v rodinnom dome č. p. XXX v obci U., okres G. D. O., ktorého je majiteľom, neoprávnene odoberal elektrickú energiu, ktorá mu bola odpojená pracovníkmi SSE-D, a. s. 20. mája 2015, a to tým spôsobom, že z hlavného nameraného prívodu vypínača 3x25 A urobil dvojfázovú odbočku vodičmi CY o priemere 2x4 mm do elektroinštalácie rodinného domu mimo elektromera v odbernej miestnosti č. XXXXXXXX, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. so sídlom Žilina, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36 442 151 škodu vo výške 3.032,84 Eur.

Za spáchanie uvedeného trestného činu bol obvinenému uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, pričom bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň bola obvinenému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému Stredoslovenská distribučná, a. s., Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, vo výške 3.032,84 Eur.

Odvolačný súd, na podklade odvolania podaného obvineným, uznesením, sp. zn. 3To/80/2019 zo 6. novembra 2019 rozhodol podľa § 319 Trestného poriadku a odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/80/2019 zo 6. novembra 2019, v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa, sp. zn. 28T/115/2018 z 1. augusta 2019 podal obvinený vlastnoručne spísané dovolanie (podanie doručené súdu prvého stupňa 5. decembra 2019, č. l. 162 spisu), ktoré nie je možné považovať za dovolanie, keďže nebolo podané v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku - prostredníctvom obhajcu.

Súdu prvého stupňa však bolo následne 6. februára 2020 doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Petra Kvaka, advokáta v Žiline (č. l. 188 - 190 spisu), z dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu potom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolačný súd“) sa s prihliadnutím na uplatnenie materiálneho prístupu k ochrane základných práv obvineného zaoberal aj s osobným podaním obvineného, naviac keď v ňom uviedol totožnú argumentáciu ako jeho obhajca v následne podanom dovolaní. Nad rámec namietal, že sudkyňa Erika Bebcáková nerešpektovala jeho právo na obhajobu a všetko čo povedal zamietla. Svedok H. A. klamal a sudkyňa mu uverila, že cez vybité poistky tiekol prúd, ističe 3x380 idú na jednu fázu a okolo rodinného domu obvineného nie je oplotenie. Pán A. spolu s ďalšími výpalníkmi vošli obvinenému bez povolenia trikrát do domu. Obvinený vo svojom písomnom podaní odmietol, že by na čierne odoberal prúd a podpísal papier.

Obvinený v dovolaní podaného zákonným spôsobom, prostredníctvom obhajcu uviedol, že prvostupňový súd nevykonal ním navrhované dôkazy a ich zamietnutie nezdôvodnil, čím zásadne procesne pochybil a porušil § 2 ods. 10 Trestného poriadku a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd prvého stupňa nadradil zásadu rýchlosti konania nad zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci, čo je neprípustné. Takýmto procesným postupom súdu prvého stupňa došlo podľa názoru obvineného k porušeniu jeho práva na obhajobu. Súd prvého stupňa zamietol návrhy na vykonanie dôkazov, respektíve nijakým spôsobom neodôvodnil nasledovné skutkové a právne tvrdenia obvineného: podpis na protokole o vykonaní kontroly č. XXXXXX zo 4. marca 2018 nepatrí obvinenému; spoločnosť Stredoslovenská distribučná, a. s. a jej pracovníci sa bez právneho dôvodu pohybovali po obydli obvineného; ohľadom neoprávneného odberu elektrickej energie nebol vypočutý druhý spoluvlastník nehnuteľnosti O. H.; nebolo preukázané, že práve obvinený neoprávnené odoberal elektrickú energiu; nebolo vykonané znalecké dokazovanie pri posúdení odbornej otázky. Za pochybenia súdu prvého stupňa pri dokazovaní považuje obvinený: neoprávnený odber, ako ho opísal svedok H. A. nebol objektívne možný; zo strany poškodeného boli v roku 2015 odstránené hlavné poistky a poistná skriňa bola zaplombovaná, elektrická energia tak nemohla prúdiť ani do časti rozvodov; nebol vykonaný obvineným navrhovaný dôkaz - zabezpečenie poistiek a odtlačkov prstov na nich; z fotky na č. l. 12 spisu je zrejmé, že poistky neboli funkčné a tak nemohlo k neoprávnenému odberu dôjsť.

Obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby jeho dovolaniu vyhovel a v zmysle § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/80/2019 zo 6. novembra 2019, v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa, sp. zn. 28T/115/2018 z 1. augusta 2019 bol porušený zákon v jeho neprospech a aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/80/2019 zo 6. novembra 2019, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 28T/115/2018 z 1. augusta 2019 vo všetkých výrokoch a v zmysle § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal, aby súd v inom zložení senátu v zmysle ustanovenia § 388 ods. 2 Trestného poriadku v potrebnom rozsahu vec znova prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „prokurátorka“) písomným podaním zo 17. februára 2020 (č. l. 195 -196 spisu), v ktorom uviedla, že dovolanie obvineného neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe a s ktorými by sa nevysporiadal súd prvého stupňa. Vina obvineného bola jednoznačne preukázaná jednak výpoveďou svedka-poškodeného H. A., ako aj zabezpečenými listinnými dôkazmi a fotodokumentáciou. K námietke obvineného, že súd prvého stupňa nevykonal ním navrhované dôkazy, prokurátorka uviedla, že zamietnutie návrhu bolo zákonné. Ostatné dôkazné návrhy obvineného (vypočutie podielového spoluvlastníka predmetného rodinného domu a vykonanie znaleckého dokazovania pri posúdení odbornej otázky) označila prokurátorka za neopodstatnené, keďže bola vina obvineného jednoznačne preukázaná nespochybniteľnými dôkazmi. Prokurátorka považuje rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 28T/115/2018 z 1. augusta 2019, v spojení s uznesením odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/80/2019 zo 6. novembra 2019 za zákonné a zodpovedajúce stavu veci a s dôvodmi dovolania sa nestotožňuje.

Prokurátorka navrhla Najvyššiemu súdu SR, aby dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

+ + +

Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, § 373 ods. 1 Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), spĺňa obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku, avšak dovolací súd zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, pretože nie je dôvodné.

Najvyšší súd SR poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia. Dovolací súd preto nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť odvolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

V predmetnom dovolaní obvinený konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Jednou zo základných zásad trestného konania je aj zásada práva na obhajobu, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Právo na obhajobu je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a tiež v čl. 6 ods. 3 písm. b), písm. c), písm. d), Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje aj rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej

strane a prokurátorom na druhej strane. Zmyslom tohto práva je zaručiť ochranu zákonných záujmov a práv osoby, proti ktorej sa konanie vedie, pretože bezchybné rešpektovanie práva na obhajobu je dôležitým predpokladom vydania zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Zásada „práva na obhajobu“ vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, a je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného výkonu súdnictva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale vo svojej podstate jej realizácia v čo najširšom meradle je nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistenie pravdy. Podľa názoru dovolacieho súdu právo na obhajobu sa zaručuje ako základné právo fyzickej osoby, ktoré podlieha všetkým pravidlám, ktoré sa uznávajú pri ochrane základných práv a slobôd, a možno ho vnímať aj ako prostriedok nastoľujúci spravodlivú rovnováhu medzi verejnými záujmami, ktoré sú predmetom ústavnej ochrany.

Zásada „práva na obhajobu“ obsahuje tri relatívne samostatné práva obvineného:

- právo obhajovať sa osobne, alebo
- právo obhajovať sa za pomoci obhajcu podľa vlastného výberu, alebo
- právo na bezplatnú pomoc obhajcu, ak obvinený nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu a vyžadujú to záujmy spravodlivosti.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu, a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Takéto pochybenie Najvyšší súd SR v konaní nezistil, teda nemožno zaujať stanovisko, že došlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného zásadným spôsobom a k takej skutočnosti, ktorá už sama o sebe znamená naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

K námietke obvineného, že súdy nevykonali jeho dôkazný návrh na zabezpečenie poistiek z rozvodnej skrine elektromeru a zabezpečenie odtlačkov prstov, dovolací súd odkazuje na rozsudok súdu prvého stupňa (str. 5), v ktorom zaujal stanovisko prečo nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie v naznačenom smere a napokon sa touto otázkou zaoberal aj odvolací súd vo svojom uznesení (str. 7). Závery oboch súdov, vnímajúc ich v kontexte celého odôvodnenia ich rozhodnutí, k návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania považuje Najvyšší súd SR za zrozumiteľné, presvedčivé a dostatočné na to, aby každý pochopil, prečo súdy nepovažovali za nevyhnutné doplniť dokazovanie tak, ako si to predstavovala obhajoba.

Ohľadom námietky obvineného, že súdy nevykonali jeho dôkazné návrhy na vypočutie druhého spoluvlastníka rodinného domu O. H. a na zabezpečenie znaleckého dokazovania pre posúdenie odbornej otázky, z obsahu spisu vyplýva, že obvinený nenavrhol vykonať predmetné dôkazy. Súd prvého stupňa a odvolací súd nemali dôvod vysporiadať sa s návrhmi, ktoré neboli prednesené.

Najvyšší súd SR v predmetnej veci nezistil žiadne porušenie práva na obhajobu v takom rozsahu, ako to obvinený uvádza vo svojom dovolaní, nakoľko k takému porušeniu by došlo v prípade, ak by súd nevysvetlil zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nadbytočnosť a nepotrebnosť doplnenia

dokazovania a zároveň by existovali ďalšie skutočnosti naznačujúce, že celé konanie bolo vedené neobjektívne a zjavne nerešpektovalo pravidlá spravodlivého procesu.

Okrem toho dovolací súd nezistil, že by konanie vedené voči obvinenému bolo uskutočňované v rozpore s pravidlami práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a konštatuje, že v trestnom konaní (postupom orgánov činných v trestnom konaní či súdov) nedošlo k podstatnému - zásadnému porušeniu procesných pravidiel dokazovania.

Dovolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Tiež si treba uvedomiť, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, pretože v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

S ohľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že súdom prvého stupňa odmietnutý návrh obvineného na doplnenie dokazovania a tým nevyhovenie jeho požiadavke na ďalší postup súdu pri dokazovaní podľa jeho predstáv, nevyvolalo pre obvineného negatívne ovplyvnenie práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) a práva na obhajobu (špeciálne) tak, aby tento postup súdu mohol byť považovaný za taký nedostatok súdneho konania, ktorý by oprávňoval dovolací súd vysloviť naplnenie dovolacieho dôvodu.

Najvyšší súd SR uzatvára, že z postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale i súdov nižších stupňov počas celého doterajšieho trestného konania nevyplýva, že by tieto neprejavili rešpekt k právam obvineného, najmä v súhrne k právu na spravodlivý proces a konanie uskutočňovali účelovo v jeho neprospech.

V tejto súvislosti pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia najmä v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S podstatnými a pre vec rozhodujúcimi právnymi námietkami obhajoby sa riadne vysporiadal už súd prvého stupňa a pokiaľ nechal otvorenú nejakú spornú otázku, táto bola s konečnou platnosťou v miere zodpovedajúcej „fér“ procesu, vyriešená na odvolacom súde. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok súdu prvého stupňa a jeho odôvodnenie zodpovedá kritériám ustanovenia § 168 Trestného poriadku a uznesenie odvolacieho súdu ustanovenia § 176 ods. 2 Trestného poriadku.

Vo zvyšku dovolania sa námietky obvineného vznesené v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku týkali skutkového stavu veci, ktorý v rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmavať. Skutkový stav môže Najvyšší súd SR hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, pretože to sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom Najvyšší súd SR až v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže dovolací súd spochybňovať skutkové zistenia a prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi

nižších stupňov. Pre Najvyšší súd SR sú rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorých dovolateľ spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku právnou kvalifikáciou uvedenou v právnej vete rozsudku súdu prvého stupňa. Použitú právnou kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté, a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušného znaku skutkovej podstaty označeného trestného činu.

S ohľadom na uvedené nezistil dovolací súd naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Riadiac sa vyššie uvedenými právnymi úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.